

Сайтът **desebg.com** представя една друга гледна точка за опита да се поднови назначаването на сътрудници на тайните комунистически служби на ръководни дипломатически постове. Българският евродепутат заместник-председател на Комисията по външни работи в Европейския парламент Андрей Ковачев (ЕНП/ГЕРБ) отговаря на въпросите на **радио „Фокус“**. Андрей Ковачев е един от хората, които поддържаха активна позиция още през 2011 г., когато предишното правителство взе решение да преустанови порочната практика за назначаването на сътрудници на ДС и разузнавателните служби на БНА за посланици и генерални консули. Заглавието на интервюто е на **desebg.com**. Оригинално заглавие е „Настоящото правителство няма подкрепата на Европейския парламент“.

Водещ: От Коалиция за България предложиха да отпадне забраната бивши сътрудници на Държавна сигурност да заемат ръководни длъжности в парламента. А германските евродепутати Михаел Галер и Елмар Брок, който е и председател на Комисията по външни работи на Европарламента остро разкритикуваха в публикувана позиция [намерението на новия външен министър Кристиан Вигенин](#) да върне на работа или по-точно да реабилитира [дипломатите сътрудничили на Държавна сигурност](#).

Очевидно това е първото решение на новия български парламент, което предизвиква толкова широк [международен отзвук](#). Темата ще коментираме с евродепутата и заместник-председател на Комисията по външни работи в Европейския парламент Андрей Ковачев. Г-н Ковачев, в столицата на Европейския съюз се развълнуваха от случващото се в София, защо?

Написано от Христо Христов
Сряда, 05 Юни 2013 06:54

Андрей Ковачев: – Да, разбира се. Това, което се случва в България е част от Европейския съюз и вълнува нашите колеги в Европейския парламент. Ние винаги сме казвали в Европейския парламент, че ни трябва едно стабилно българско правителство с достатъчно добра подкрепа обществена. Това за съжаление не се случи след изборите и това правителство, което в момента от няколко дни е на власт в България не е нито стабилно, нито се ползва от тази подкрепа.

Това е учудващото, че това правителство започна с едни намерения за решения, които разделят нашето общество. Това са и трите решения и за тютюнопушенето, и за връщането на възможностите на служители на Държавна сигурност щатни и нещатни да заемат определени висши длъжности, и разбира се, рестартирането на АЕЦ „Белене“. И трите теми изключително тежки, които аз се надявам, че българското общество няма да допусне така лесно правителството на комунистите или сегашни социалисти да могат да прокарат като тяхна политика.

Водещ: Какви са обаче аргументите в Европейския парламент и по-специално в Комисията по външна политика за връщането на дипломатите сътрудничили на Държавна сигурност?

Андрей Ковачев: – 23 години след промените в България ние все още имаме този проблем. Когато говорим защо България е толкова изостанала в сравнение с Централна Източна Европа, то това е и една от причините. Защото това беше решено в Източна Германия още в самото начало в Полша, в Унгария, в Чешката република, в много други страни освен тези на Балканите, за съжаление. Бивша Югославия, където това е огромен проблем. В България и Румъния все още е дамоклев меч. Тези стари зависимости на обвързаните в бившия репресивен режим хора със старите зависимости са налице. Те са повсеместно, навсякъде в политическия живот, в дипломацията, в икономиката, в банките, в журналистиката, във висшия клир. Просто, няма нито един обществен сегмент в който да не е окупиран от някои бивши служители на тази прословута Държавна сигурност.

И, разбира се, тона са хора, които си имат своя манталитет, който е в посока да си заздравяват своите икономически и политически влияния. Не винаги в интерес на българския народ и в интерес на нашето евроатлантическо партньорство. Те са много сериозно зависими също така и от Североизток, където са били обучавани, когато са работили срещу НАТО като част от Варшавския договор. Това е недопустимо в страна от НАТО и Европейския съюз все още такива хора да бъдат потенциално даже да се мисли

Написано от Христо Христов
Сряда, 05 Юни 2013 06:54

да се назначават за посланици.

Аз приветствам [позицията на президента Росен Плевнелиев](#), който заяви, че няма да подписва укази за назначаване на хора, които са със зависимости от комунистическата Държавна сигурност. И това е позицията на една голяма част и от Европейския парламент. Разбира се, че Европейската народна партия не може да остане безучастна и да не каже своето мнение по отношения на наш бивш колега Кристиан Вигенин, който сега е министър на външните работи и който реши едно от първите му изказвания да бъде в тази посока.

Водещ: Е, да, но господин Вигенин твърди, това е потенциал, който не бива да се разпилява. В случай, че се прокара такова решение и не зависи от укази на президента, какви биха били последиците за България ако изобщо има такива?

Андрей Ковачев: – Няма токова решение, защото всяко назначение на посланик минава през подпис на президента на Републиката.

Водещ: Да, но chargé d'affaires, другите съветнически длъжности в дипломацията?

Андрей Ковачев: – Това наистина Министерски съвет решава и би било наистина жалко ако те почнат наново да възстановяват тези хора от миналото. Между другото, това със защитата на националния интерес и клишето с невероятните способности и компетентности на тези хора сме го чували десетилетия наред. Как само комунистическата номенклатура те са компетентните. И аз искам да види, да изброят кои са тези огромни постижения, които са донесли на българите, че ние трябва 23 години след промените да им се кланяме и те да са на първите позиции в българската дипломация. Аз искам една демократична дипломация и от млади хора, но не обременени като господин Вигенин, а от млади хора, които са разчупили тоталитарните мисли и спомени от миналото, което явно много привлича колегата Вигенин.

Водещ: Много е важно да знаем, какви биха били последиците за България ако такъв

Написано от Христо Христов
Сряда, 05 Юни 2013 06:54

тип решения все пак се наложат и бъдат приети?

Андрей Ковачев: – Подозрително ще се гледа на България – как няма да се гледа подозрително? Хубавото е, че имаме вече прозрачност, хубавото е това, което се направи в последните години от Комисията по досиетата – да се знае кой кой е. Надявам се, че ще изпълнят своите ангажименти и „Военна информация“ да предаде активите на Комисията по досиетата – това означава бившето РУМНО, където още не са си свършили законната работа и не са изпълнили закона, не са предали информацията. И в Националната разузнавателна служба също да предадат цялата информация от бившата Държавна сигурност, така че трите масива – вътрешно министерство, „Военна информация“ и разузнавателната служба, да бъдат на едно място в Комисията по досиетата, за да се изпълни закона такъв, какъвто е.

Тази прозрачност ще ни позволи на нас да знаем кой кой е, а също така смятам, че прозрачността е съюзник на гражданското общество и надали толкова лесно могат да си позволят сегашните управляващи, които биха искали да назначават на която и да било висша служба, такива хора със зависимости от бившата Държавна сигурност. Ако си го позволят, това ще бъде лош сигнал, защото – пак казвам, прозрачно е, знае се кой какъв е бил, в кое управление е бил като сътрудник, щатен или нещатен. Но нека не забравяме и нещо друго, когато говорим за Държавна сигурност. Държавна сигурност по времето на комунизма е било инструмент за репресивна дейност спрямо българските граждани за поддържане, за запазване на режима на комунистите и се е ръководела от Политбюро, от ЦК на БКП, от Секретариата на БКП, от генералите и офицерите, които са работели в Държавна сигурност.

Сегашните техни наследници, внуци и синове са от БСП и фактически носителите на комунистическия режим са все още на много високи длъжности в България. Децата не отговарят за престъпленията и за грешките на родителите си, но от друга страна, в България наблюдаваме, че престъпленията и грешките на родителите водят до огромни привилегии – политически, икономически и финансови, на техните деца и внуци. Това е жалката истина в България – трансформацията на политическата власт на бившата комунистическа върхушка в икономическа власт и в политическа власт, която държи нашата страна все още в сериозни зависимости.